

Det, man kan sige, er, at hvis vi kunne få skabt et Irak, der er frit, moderne, som kan leve i fred med sine omgivelser, og som kunne blive et eksempel for det øvrige Mellemøsten for, hvordan man kan give befolkningerne større frihed, respekt for menneskerettigheder, sikring af kvinders rettigheder og deltagelse i det offentlige liv, bedre uddannelsessystemer, bedre sociale systemer, hvis man virkelig kunne bygge sådan et eksempel op, så de arabiske befolkninger kunne se, at det kan lade sig gøre, så tror jeg faktisk, at det kunne være med til at forebygge terrorisme i fremtiden.

Jeg anser det faktisk for at være et af hovedproblemerne i vores verden af i dag, at store dele af de arabiske befolkninger lever undertrykt af despotiske regimer, og det må være en meget vigtig opgave for os i Vesten at få skabt en forstærket dialog med den arabiske verden om udvikling af demokrati, sikring af menneskerettigheder, sikring af kvinders rettigheder, forbedring af uddannelsessystemer og socialsystemer, åbning af økonomierne, åbning af grænserne for fri udveksling af nyheder og informationer. Alle de ting skal til, tror jeg, for at forebygge terrorisme i fremtiden.

Kl. 16.30

Villy Søvnald (SF):

Jeg tror, at alle deler ønsket om at leve i en verden, hvor vi er fri for terror under enhver form. Men jeg vil spørge statsministeren, om ikke han synes, at de arabiske befolkninger fortjener et bedre valg end det, de har i øjeblikket. På den ene side despotiske regeringer støttet af Vesten: Saudi-Arabien, som et af de donerede styre fra Vesten, militærdiktatoren Musharraf i Pakistan, hvor USA lige har hævet våbenembargoen. Er sagen ikke, at den linje fortsættes, hvor man støtter de despotiske styre i Mellemøsten, så befolkningerne kun har valget mellem dem eller fundamentalistiske religiøse styre?

Og er risikoen ikke, når man fører en Irak-krig, som lige er gennemført, at det, man fremmer, er den type af afmagt, den følelse af afgrundsdyb uretfærdighed, der gør, at endnu flere er villige til at kaste sig ind med livet som indsats, fordi de føler så voldsom en vrede, så stor en mangel på håb, så stor en ydmygelse, at man risikerer at fremme det stik modsatte af, hvad man siger, man gerne vil?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, jeg er fuldstændig uenig med hr. Villy Søvnald. Jeg står her med resultatet af en meget omfattende måling af stemningen i Irak, som det britiske tv-selskab BBC har fået foretaget, og den viser noget andet end det, hr. Villy Søvnald nu forsøger at slå til lyd for.

Den viser, at 57 pct. af irakerne finder, at deres liv er bedre nu end før Irakkrigen. Den viser, at omkring 71 pct. forventer, at deres liv vil være endnu bedre om et års tid. Den viser, at 48 pct. af den irakiske befolkning finder, at koalitionsens invasion af Irak var rigtig, 39 pct., at den var forkert og så videre nedad.

Det er altså et eksempel på, at selvfølgelig er der problemer i en sådan militæraktion, og selvfølgelig er der da ikke noget, den irakiske befolkning ønsker sig mere, end at den kan blive fri for at have udenlandske tropper stående, og at man kan blive herre i eget hus. Men der er alligevel en optimistisk stemning i den irakiske befolkning, et ønske om at få fremskridt, få frihed, bygge et nyt samfund op, og det synes jeg er det perspektivrige.

Jeg kan ikke forstå, at venstrefløjen har så svært ved at glæde sig over, at der er blevet skabt mulighed for, at den irakiske befolkning kan få mere frihed.

Villy Søvnald (SF):

Jeg synes, statsministeren har en uendelig tendens – nu tror jeg, at statsministeren er ved at være træt igen, nej han har fået lidt at styrke sig på – til at tillægge os nogle motiver, altså hver gang statsministeren er trængt, det kan man næsten måle på et klapmometer, så kaster han sig ud i et voldsomt angreb på os andre. Men jeg håber, at statsministeren kan svare på spørgsmål igen, nu da han har fået lidt at spise.

Men det, jeg synes statsministeren ligesom bevæger sig uden om, er, at man kan have mange fromme håb om verden, men jeg tror, det er klogt samtidig med de fromme håb at kigge på verdens faktiske udvikling. Jeg ved ikke, om statsministeren deler den analyse, at verden i øjeblikket er ved at eksplodere i situationer af voldsomme sammenstød mellem civilisationer, bl.a. fordi nogle spørger, hvordan det kan være, at Israel får lov til at fortsætte deres overgreb mod den palæstinensiske befolkning, mens verden bare ser til, uanset hvor meget FN udtaler sig, mens man, når det er et arabisk land som Irak, så omgående griber ind. Det misforhold